

kép jutott eszembe, egy kép, melynek a lefolyt nyarom voltam gyakran tanuja a Hohe-Thauern havasai közt, a gasteini víz zuhatoknál állva. Ott a leomló víz zuhatok a mélységbe rohanva, párákka törnek és a nap fényének tündöklése mellett örök szivárványt láttam rajtok ragyogni. Ezen szivárvány caleidoscopszerű színeire hasonlóan bűvölt el e szónoklat. A szivárvány fényes ködpáráin keresztül fényekkel koronázott sziklapart lebegett, a szemlélet magához intve. Ily bűvös révszéklet ragyogtak Horváth Boldizsár mélyen tisztelt képviselőtársam szónoklatában is, mint a messze távolban elreendő cél, az 1848-iki nagy alkotások. A szónoklat bárveregén elcsábítva, rohamtan volna ez általam epedve óhajtott cél után, de a szivárvány bármilyen szép legyen is, olykor nem mindig való szinten tündöklök. Mi történik velem, ha vakon utána rohanok vala? Az, hogy az ő magas idealismusa és a jelen kormány törekvései közt tátongó mély űrbe zuhanok. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Horváth Boldizsár t. képviselő ur a művészi érőn kívül azért is hat mindig oly mélyen, mert beszédeiben a magas idealismus és a fényes elme ragyogása mellett a nemes érzelme heve is lángol. Igen, ő nemesen érzi, és mint maga is kifejezi magát, gyakran erőteljes rajta a hazafiai bánat közzállapotaink felett. Másoknak is meg van e nemes bánatuk. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

T. ház! En őszintén elismerem e szónoklat jeles oldalait s némely nagy igazságait, melyekre szintén reflektálni fogok; legyen azonban megbocsátva, hogy mint történetbúvár e beszédnek a hazai történetre vonatkozó némely pontjára, melyek nézetemmel nem egyeznek, szerény észrevételeimet megtehessem. (Halljuk! Halljuk!)

Megteszem pedig azért, hogy audiaturn et altera pars. Nem mostani politikai pártot értek, hanem értem a régi történelmi nemzeti pártokat, némelyek egyikének álláspontját hangoztatta Horváth Boldizsár igen t. képviselő ur, a másikat védeni csekélységem szerény kísérlete leendő.

Az mondja Horváth Boldizsár szónoklatában: „Nálunk a mohácsi vész után 1848-ig a nemzet összes életeterejét az énfentartás küzdelmébe elmerültek. E hosszú szomorú korszak beleértünk nézve nem a fejlődés, hanem a stagnatio korszaka volt.“

Bocsánatot kérek, ha ezt történelmileg, úgy a mint itt constátálva van, nem irhatom alá. Itt distinguálni kell, a mohácsi vésztől 1848-ig nem egy, hanem két korszak folyt le. A stagnatiót, ha e korszakot egy — neki mondjuk — bár tényleg kétféle — annak mind egyik felére nem ismerhetem el. Nevezetesen a mohácsi vész után mindaddig, míg a magyar államban, vagy legalább annak egyik részében, melyben a magyar nemzet befolyása volt uralkodó, stagnatio soha be nem állott. Sőt hazánk a mohácsi vésztől a szathmári békekéig kulturális tekintetben lépést tartott a többi civilizált európai államokkal. Sok adatot lehetne ennek bizonyítására idézni, de nem szándékozom ezzel a t. ház figyelmét untatni, csak néhány momentumot említek. Hogy hazánk a szathmári békekéig, tehát mindaddig, míg nemzeti kormányunk létezett, a mostoha viszonyok dacára nem használt, habár nem stagnált, legjobb erőt tényleg az énfentartás emésztette is fel, és mivelődésünk egy foknál alótt pl. Németországéval, — ezt igen is mint történetbúvárom állítom.

Elég legyen ennek bizonyítására csak néhány kulturális adatra hivatkoznom. Tudjuk, hogy mindaddig míg első Lipót zsmárnoki önkénye a magyar ifjakat a külföldi egyetemek látogatásától el nem tiltotta, e korszakban százezren, ezenként látogatták Magyarországi ifjaink fejedelmi stipendiumokkal ellátva a német, sveczi, hollandi, angol államok tudományos intézeteit, a honnan perferete kiképezve, mint a tudomány jeles bajnokai jöttek hazájukba vissza és terjesztették itt a műveltséget s nem eredmény nélkül. Nem szabad felednünk, hogy elkezdve a Zápolyáktól végig a Bethlenekig és Rákóczyakig nincs művelt nemzet, melynek cultur eszméi hazánkat át ne hatolták volna, sőt melynek műveltség elmozdító tudósai hazánkban meg nem fordultak és méltánosságra ne találtak volna. Elég legyen megemlítenem az olasz Blandratát, az angol Basiret, a német Bisterfeldet, Alstediusot, elég legyen a világhírű Amos Comenust, ki a nemes Lorándy Zsuzsanna által behivatva Sárospatakon az iskola ügyét és a fótanodát szervezte. Elég legyen hivatkoznom a Bethlen által Gyulafehérvárra, és a Pázmány által Nagy-Szombáttan felállított főiskolákra. És ha a képzőművészetek terére megyünk is át, e mostoha korszakban meg azok sem pangotak. Ott vannak Kucsecs, Mányóc, jeles magyar festők, kiknek művei a külföld képtáraiban a kelő méltánylásban résztulnak ma is. Ott vannak a patáki vár renaissance díszítményei, melyeket ma is mint példányokat tanulmányozunk. De ezen kívül tudva levő dolog, hogy a renaissance olaszföldi hazánkba előbb talált utat, mint Németországba. Többsöt mondok: a mai gondolkodási módszer nagy megalkotója Descartes műve magyar nyelven egy évtizeddel előbb jelent meg, mint németül.

Midőn ama korszakban ily állapotokat mutathat fel az irodalom és művészet történelme: ott azt hiszem, fejlődés hiányáról, stagnatióról beszélni nem lehet, (Élénk tetszés a szélsőbaloldalon.) sőt inkább kétszeres érdemmel tudandó be a magyar nemzetnek, hogy ama két részre szakadottság, örökös háború és mostoha viszonyok közt is birt fejlődni és a tudomány és művészetnek imént rövid vonalakban vázolt korszakát elővárazsolni. Abban bizony én, ha valamibe romlott állapotaink köz bizni lehet, hogy az ő erő, mely a magyart ama nehéz korban nem hagyta el és mely a szathmári békekéig folytonos előhaladásban birta nemzetünket tartani: talán most sem fog beünnöket elhagyni s végkép elenyészni engedni. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Azonban a korszak második részére nézve, igeis igazat kell adnom Horváth t. képviselőtársamnak. E második rész, de csakis e második rész: a szathmári békekötéstől 1848-ig a stagnatiót, sőt a reactio korszakát. Ezt azonban minenképpen köszönhetjük? annak a bécsi politikának, mely Magyarországot örökké rabigába vagy legalább gyarmattállammá görnyeszteni iparkodott.

A magyar állam, mint nemzeti állam, az utrechti békekötésben törtétek ki, 1714-ben, midőn a Franciaország által felvetett indítványt, hogy Magyarország úgye revidáltsék: rajta kívül egyedül Spanyolország szavazata támogatta. Tudjuk, hogy a westphali békekében meg szólott Magyarországól, legalább annak egy része, Erdély és a hozzácsatolt részek, mint önálló állam szerepelnek; de már az utrechti békekében, 1714-ben hazánk mint olyan, kitoröltetett.

Ez a seregautiv, ez a reactiv Bécsből származott. Mert Koloncics erőszakoskodásait azon köteleket, melyekkel a magyar nemzeti testet összekötözték: szétvágtatták és szétvágták ugyan Rákóczi kardjai.

Azonban azt az édes mosolyt, és azon csábító könnyeket, melyekkel egy veszedelmes szép és veszedelmes okos királyné a magyar nemzetet elhódítani tudta — azokat már karddal legyőzni nem lehetett. (Ugy van! tetszés a szélsőbaloldalon.)

Nem tudtam meghalni, még ez életben akartam egy kurta pillanattig boldog lenni. — Oh bocsáss meg, hogy mindig szeretlek. Mire felgyógyulásod híre érkezett, anyának éreztem magam, nem akartam gyaláztatomat ott mutatni, hol mindenki ösmert. Anyamtól levélben elbucsuva, egy reggel kiszöktem otthonról. Szobaleányom ruhába öltözve, hogy senki megne ösmerjen, eljöttem ide. Szolgálatba állottam. Nézd ott az asztalon, az a két tábiájú könyvecske, cseléd-könyvem. Szolgálatom míg csak állapotom engedé, gazdám házából szállítanak a kórházba, hol egy óra múlva szám született.

Felgyógyulásom után gazdám visszafogadott s én minden béremet gyermekem dajkájának küldém. Szegény gyermekem megbetegedett, nem volt pézem, nem tudtam orvosagot s orvost fizetni. Élet halál közt lebegett, én néztem kindóságait s nem segítheték. A dajka azt mondta, ha ma orvost nem hívatok, gyermekem holnap halva lesz. Gazdám ösmerie helyzetemet. Egy borzasztó ajánlatot tett, a dajka sürgötett, orvost vagy gyermekem meghal s én — elbúké.

Oh ne kérdezz tovább, nézd cseléd-könyvem mellett azt a másikat, az abba írott nap megmondja neked mikor játszottam el lelkiüdvösségemet. Nagyon szeretem szegény poronytyot. — És ezután csak egy cseléje volt életemnek, — annyi pénzt összegyűjtömi, hogy hozzád zárandokohassam, hogy lábad el borulva esdjem bocsánatodért s megmondjam, hogy szeretlek és hogy azután meghaljak. Tudtam, hogy gyermekemnek gondját viselve s nem engedő, hogy ajtóról-ajtóra menve, vagy a szemétdombon keressék mindennapi kenyérét. Az ősszeg ma egy hete majdnem együtt

Ezek a könnyek, és mosoly, az ami elválasztja a két korszakot egymástól. Ezeketől a csábító könnyektől és bűvös mosolytól kezdődik a stagnatio. (Élénk helyeslés.) Ezt mint egyik történelmi reflexiót, tovább folytatván Horváth t. képviselő ur ugymond: „Az 1848-iki törvénybívárs az új Magyarországról részére új alapok jelölt ki, mely a XIX. század uralkodó eszméit tükröz teszi vissza. A törvénybívárs azonban nem fejezhető be a művet, csak az alapokat rakta le és a munka továbbfolytatásának irányát jelölte ki. E munka folytatása a mi feladatunk;“ — és alább ismét: „A historiai fejlődés alatt nem lehet, nem szabad egyebet érteni, mint továbbhaladásunkra nézve azon alap elvét venni kiindulásipontnak, melyeket az 1848-iki törvénybívárs számunkra kijelölt.“ Mindakét mondatnak végét teljes szívekkel aláírom, mint a mely elveimet is kifejezi. Azonban legalább szerény fellogasom szerint tevédis rülkik ama szavakban, a melyekben a t. szónok azt állítja, hogy az 1848-iki törvénybívárs Magyarország számára új alapokat rakott volna le. Nekem ezt tagadnom kell, mert szerintem az 1848-iki törvénybívárs a régi alapot megmaragotta. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.) És ezen régi történelmi alapon kell nekünk tovább építenünk. Az alpnak megváltoztatása nem is lett volna korántsem célszerű, sőt inkább a 1848-iki törvénybívárs bölcsességét és fődícsőségét az képezi, hogy megtartván az alapot, a XIX. század eszméit képesek voltak arra tenyészhetőleg s dusan lerakni. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.) E receptibilitás mutatkozik a magyar alkotmányban, a magyar közjogban és a magyar nemzetben. A magyar nemzet mindig elég fogékony és elég eszelyes volt, hogy az idők nagy eszméit elfogadjja. Bizonyítja maga a t. képviselő ur Horváth Boldizsár képviselő ur által is a liberalismus vivmányaul elismert reformatio elterjedése is. Ilym receptivitást nemzetiünk az európai nagy eszmék iránt 48-ban is, és ezen 48-iki alap a mi erős várunk, amelyet megintatni, erőnköl kitelhetőleg nem engedünk soha, és reméljük, nem lesz képes senki. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Továbbá megint történelmi reflexióba bocsátkozott Horváth Boldizsár t. képviselő ur, melynek ismét csak egyik felét irhatom alá, másikat nem.

(Folyt. köv.)

Iparügyi mozgalom.
I.
Gyűlés az iparos-körben.

A helybeli iparos kör mált szombaton este fontos tárgyak elintézése czélából választmányi ülést tartott, melyen a tagok szép számmal vettek részt. Legfőjelemre méltóbb tárgya volt a gyűlésnek az ipartestület ügye. Előlk Jóna Daniel előadta ez ügyben eddig történeteket, s sajnálattal jelentette, hogy az iparos kör által a testület megalakítása érdekében megindított mozgalmat siker nem koronázta.

A gyűlésen jelenlevő Erdélyi István képvisélányi fogalmazó s választmányi tag e jelentés kapcsán előadta, hogy a helybeli iparhatóság a törvény utasítása értelmében jövő hó 9-kére a csizmadia-szinen egybefojsa hívni a képsítéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparosokat, hogy nyilatkozzanak, ohajtják-e az ipartestületet vagy nem; a meghívás a jelentés szerint meleg hangon van tartva s noha annak szövege a gyűlés előtt ismeretlen, mindazáltal a kör választmányja már most serelemnek tartja azon eljárást, hogy e gyűlés épen a csizmadia szinbe lenti kiözve, s egy indítvány folytán Borsányi Viktor alelnök és Serly Ede, Huber József, Stie-

erős fűzés. Tessenek engem szobaleányának tekinteni és ennek folytán vegye igénybe segílyemet; azután én költő vagyok és a költőknek nincs nemök!

— Minő nagy csapás rám nézve, kisaszszony, hogy kegyed mászhoz megy nőül! En boldogtalan leszek örökké! Kegyeted nem szeretheti, a boldog órákat ne ismételnél, melyek eddig egész volámot a csábos édenkertbe varázsolták: ez iszony!

— Ki mondta önnek, hogy azt a k-kor nem tehetjük...?

— Ah! minő szép hölgy és aludni látszik. Oh, mily menyeyi pillanatt! Istenem! ha tudnám, hogy fel nem ébred...
— Legyen nyugodt uram, én mélyen alszom! Mondá a puha fűben heverésző hölgy.

— Szinesznő: kivehető ez a kép rá-májából, mert csak úgy használhatom!
— Kszeresz: Oh igen, gyöngén illesztettem belé, mert tudva kinek készul: számitottam — a repertoirt változásra.

— Szeretsz-e még galambom? Kérdez az öreg fiatal feleségét.
— Hoztál valamit?
— Igen, egy ezres-bankót!
— Szeretlek ezerszer jobban, mint előbb!

— Hol van a grófnő Nina?
— Haza utazott pézért.
— Miért éppen most tavaszkor?
— Azért, mert májusba küldjük a szamarat legelni.

— Te Iton! Istem engem, ha Károly elhagy: kolostorba megyek!

— Az én rosszulléte asszonyom, a nagy forrásnak tulajdonítható és ehhez járul az

ber János és Szedlák József tagokból álló küldöttséget nevezett ki, hogy az a főkapitány urnál legalább a gyűlés helyének megváltoztatását kísérelje meg.

Egyéb kevésbé fontos tárgyak elintézése után az ülés véget ért. Kapcsolatban a fentebbiekkel közölhetjük, hogy a kör választmányja által kinevezett küldöttség tegnap délelőtt megbízásához képest érintkezett a főkapitány urral s megbeszélve az egész ügyet, a főkapitány az ipartestület részéről a testület megalakítása tárgyában teendő eljárást egyelőre felüggesztette.

E szerint a további fejleményektől függ, hogy a nov. 9-kére tervezett nagy iparosgyűlés egyáltalában meg fog-e tartatni.

II. Értekezlet az ipartestület ügyében.
Tegnap vasárnap délután 3 órakor a debreczeni csizmadia árucsnak szövetség helyiségeben értekezlet tartatott az általános ipartestület létesítése ügyében, melyre az ipartársulat meghívottak.

Az értekezlet megnyitván a jelen volt különböző ipartársulati előjárók felkértek annak nyilvánítására, hogy az általuk képviselt társulatok a testüles felöl miként vélekednek.

A Nagy Gábor csizmadia ipartársulati elnök által feltett kérdésre következő válaszok adattak:
Huber József ur a szabó társulat részéről kijelenti, miszerint társulata a testüles mellett tilt nyilatkozik.
Halma Mihály ur az asztalosok részéről hasonlóan nyilatkozik.

A testüles ellen nyilatkoztak:
A Timár társulat részéről: Ekli Gábor és Bán István.

A Szűcsök részéről: Gyarmati Lajos és Nagy Gábor.

A Szapponosok részéről: Katorna Mihály és Inczédi József.

A Fazekások részéről: Szabó Mihály, Tóth Bálint.

A Szijjyártók részéről: Debreczeni István és Katorna István.

A Kötélverők részéről: Fűzesi István, Szabó József.

Lakatos t. Kerékjártó Bálint, Deák Ferencz.

Fesüs t. Nagy György és Erdei Gábor. Kerékjártó t. Ungvári József és Makai Ferencz.

A Kovácsok részéről: Csőreg Péter és Bácsi András urak.

Mindezek felkértek arra, hogy a nov. 2-án tartandó gyűlésen társulatuk tagjaival együtt megjelenjenek.

III. Válasz az „egy érdeklődőnek.“
Hozzám intézett sorait én is érdeklődéssel olvastam s ohajtanám, hogy azokra teljes tárgyilagossággal válaszolhatnék; hogy elosszlassam a netalán felmerült aggodalmakat s közzelebb hozzam a nemes czélt a létesülés felé.

De fájdalom, bármint ohajtanám ezt, erre én jogosítva egyáltalában nem vagyok, mert hiszen önmaga az érdeklődő ur is beösmerti ezt, mihely jelzi, hogy én „tiszteletbeli“ csizmadia mester vagyok. Igenis. Örömmel s önérettel mondhatom, hogy csekély egyéniséget a debreczeni csizmadia társulat, mint tiszteletbeli tagot tagjai közé felvenni sziveskedett, de ez még sem mesterré nem teit, sem arra nem jogosított, hogy ügyeik vezetésébe beleszólhatnék, ott döntő befolyást érvényesíthessek. A „tiszteletbeli“ fogalma mindent megmagyaráz. E czímet vagy a szeretet vagy a becülés ruházsa s ajándékozta egyeseknek mintegy jutalmul, előismerésül egy vagy más érdemükért. Én, igenis, örömmel vettem s dicsekedésemmel tartom azt, hogy Debreczen városának eme tekintélyes

ipartestülete csekély s nagyrabecsült rokonszedszrem, egyenesen megsittó rokonszenvűket, h más tekintetben vezérsz

Ez érdemleges vazzett kérdésekre, melyek som s itt őszintén és e testüles ő magam is círei lebb-utóbb tette: sek bizonyos okok miatt jogaimat, mintegy korlátozhatok. De másfelől, meintegei kötelesek voltak az is tudatni, hogy egy kissé figyelemesebb láttá volna, hogy nemes társulat vonakodik a szélső csalakoznak (többsöt t i m á r o k, s z ú c s ö k f a z e k a s o k, s z i j j v e r ö k, l a k a t o s o k r e k g y á r t ó k é s k o s z i n t e n t e z v a m i t. M i k e r e s z t ö l a z i p a r t á r s u l a t s z a k a v a t o t e g y é n. E l ő s m e r e n n a n k e l ő v e r e z t i s, h o g y e g y e s t e s t ü l e z i k a m a g o k a u t o n o m i á j á t e l ő n y t n y u j t o k e r t s e c s e r n e l i. A t á r s u l á s j o g o k á t k e t k ö v e t e l. A m i t a t ö r v e s z t l e f o g v i t e t n i m é g v o n a k o d n a k. É n c s a k a z e n y i l t h e l y e n k i f e j z e s é t i p a r t á r s u l á s n a k b a r á t j a v o l n a k. D e b r e c z e n, 1 8 8 4. o k t.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

NYILATKOZÁS.
A „Debrecezen“ sz közlemény jelent meg, mely K. Tóth Kálmán urhoz m diamiameszterhez“ cz. és egy alá írva. Ezen közleményre, hogy „megint útót az órák Azért, mert nem tudta az sem kit út!“

Csakugyan igaz mar egyének az a szava, hogy zsidómat, én is ütöm a tied. Tehát ha czikk író a társulatot szeretne rá bíru de uszra terelesre, akkor fogással bír is, képes lehet idézet nem em csizmadia ö írta, hanem csak tisztelt letű Tóth Kálmán urat ö választottuk azra, mert s azért, hogy társulatunk mért mi a magunk dolgát vezéressük! Ö: emnéfogva nem is hagyjuk pengellere czikk író közleményét nem a társulathoz s ekkor a lett volna a kellő felelet nek.

De így is trdjuk, hogy is elégtételre talál. Én alant írott, többnyit vagyok bátor mondó bár ki legyen is — máska okokat találnj ki, a melyre utána jóvedelmét buzui is s iszer az olyan intézményhe is, de a míg olyat nem tag gessen a maga háza előtt e össze és érie meg vele, m Debrecezen, 1884. okt. 11.

NYILATKOZÁS.

A „Debrecezen“ sz közlemény jelent meg, mely K. Tóth Kálmán urhoz m diamiameszterhez“ cz. és egy alá írva. Ezen közleményre, hogy „megint útót az órák Azért, mert nem tudta az sem kit út!“

Csakugyan igaz mar egyének az a szava, hogy zsidómat, én is ütöm a tied. Tehát ha czikk író a társulatot szeretne rá bíru de uszra terelesre, akkor fogással bír is, képes lehet idézet nem em csizmadia ö írta, hanem csak tisztelt letű Tóth Kálmán urat ö választottuk azra, mert s azért, hogy társulatunk mért mi a magunk dolgát vezéressük! Ö: emnéfogva nem is hagyjuk pengellere czikk író közleményét nem a társulathoz s ekkor a lett volna a kellő felelet nek.

De így is trdjuk, hogy is elégtételre talál. Én alant írott, többnyit vagyok bátor mondó bár ki legyen is — máska okokat találnj ki, a melyre utána jóvedelmét buzui is s iszer az olyan intézményhe is, de a míg olyat nem tag gessen a maga háza előtt e össze és érie meg vele, m Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Debrecezen, 1884. okt. 11.

Helyi hírek.

A függetlenségi kör választmánya tegnap rendes ülést tartott. Elnök B. Nagy János távol levén az elnöki tisztét O. Vég János alelnök vette. Jegyzőkönyvi hitelesítés után Szalmári Károly jegyző előterjeszti az elnökség részéről, hogy a múlt választmányi határozatának, a Kossuth Lajoshoz intézett leveliküldése tárgyában, pontosan elég tételt szavaztak...

Ez érdeklődés válaszban a hozzáam intézett kérdésekre, melyekről igenis van tudomásom s itt öszintén és nyíltan kijelentem, hogy ez testület én magam is udván tartom s ez czelebb-utóbb tette érlelődik, habár egyesek bizonyos okok miatt attól még most idegenek is, mintegy korlátozva érezvén az által jogaikat. De másfelől társulati tagtársaim meutsegéni kötelesek vagyok az „érdeklődő” urral azt is tudatni, hogy jó lett volna, ha egy kissé figyelmesebben körültekint s akkor látta volna, hogy nemcsak a csizmadia ipartársulat vonatkozik a szövetekezéstől, de melléjük csatlakoznak többek sőt nagyrésben a timárok, szűcsök, szappanosok, fazekasok, szíjgyártók, kőtelvények, lakatosok, fésűsök, kérekgyártók és kovácsook. Ez pedig szintén tesz valamit. Mi uton és módon vihető kesztől az ipartársulás, azt én, mint nem szakavatott egyén, nem tudhatom. — Előmerem annak előnyeit, de más felől tudom azt is, hogy egyes testületek féltékenyen őrzik a magok autonomiáját s azt látszólag több előnyt nyújtó jogokért sem igen szeretik fölcserélni. A társulás jogokat ad, kötelezettségeket követel. A mit a törvény határoz, az keresztől fog vitetni még akkor is ha egyesek vonakodnak. En csak azon nézetemnek adok e nyílt helyen kifejezést, hogy az általános ipartársulásnak barátja vagyok.

Debreczen, 1884. okt. 27.

Könyves Tóth Kálmán a debreczeni ciszm. társ. tisztelősheli tagja.

IV. Nyilatkozat

A „Debreczen” szombati számban egy közlemény jelent meg, melynek: „Nyílt level ut. K. Tóth Kálmán urhoz mint tisztelősheli csizmadiamesterhez” cz. és egy érdeklődő által van alá írva. Ezen közleményre bátran kimondhatjuk, hogy „megint utott az óra, de szerencsésül.” Azért, mert nem tudta azt sem hányat út, azt sem kit út!

Csakugyan igaz marad egy most is élő egyének az a szava, hogy „te utód az én zsidómat, én is utóm a tiédet, mert kötelesség!” Tehát ha ciklik író azt akarta, hogy egy társulatot szerette rá birni az idézett ügy rendez utra terelesére, akkor ha csak kevés fel fogással bír is, képes lehetne felogni, hogy az idézett ur nem csizmadia mester, mint a hogy ő írja, hanem csak tisztelősheli tag, s n. tisztelősheli Tóth Kálmán urt csak is jó indulattal választottuk azzá, mert szereljük, nem pedig azért, hogy társulatunk felett rendelkezze, mert mi a magunk dolgát mások nélkül is elvégezzük! O: emellegyva magunknak valljuk és nem is hagyjuk pellengére állítani. Intézte volna ciklik író közleményét nem egyes taghoz, hanem a társulathoz s ekkor a társulat kötelessége lett volna a kellő felelet megadásá!

De így is trdjk, hogy a kihívás nélkülünk is elégtelre talál.

En alatt írott, többek nevében csak annyit vagyok bátor mondani, hogy a ciklikirő bár ki legyen is — mások oly valamit jót és okosat találjon ki, a melyre nem fizetni, hanem utána jövedelmet huzni is lehessen! Ilyen czelszerű az olyan intézményhez aztán csatlakozunk is, de a mag olyat nem talál ki, csak sepergesen a maga háza előtt és a szemetet gyöjtse össze és érje meg vele, mást nem háborgatva!

Debreczen, 1884. okt. 27.

Juhász Gábor, m. k.

— Ha a papok nősülhetének én is vedlennék. Mondá a csinos szobaciczca.

— Végre valahára egy érdekes hirdetés olvastam.

- Ugyan mit?
— Egy szálloda megnyitásának jelentését.
— Aa-bah! ha ez olyan érdekes?
— Ugy van, mert még ott csak ezután leszek.

— Sapristi! Hiszen ön ma nagyon könnyen van öltözködve. Sokkal könnyebben, mint az utolsó balletkor. Kecske szembőlőleg látszanak. Miért e lenge ruházat. Kérdé a kulizsák közé járó színház barát, a moletta táncosnótól.

— Azért, mert ma ünnepélyes kivilágítás mellett tartunk előadást.

- Színész z n d: Ujságot mondok Lépesi ur! Ön az új darabban a férjemet játsza.
— Színész z n d: A szerelmest?
— Színész z n d: Ugyan kérem, mit gondol? A modern darabokban a férj sohasem a szerelmes: Ő mindig a — mumus.
— Színész z n d: Janny, hát csak egy kis — mellékszerepl!

- Mégysz már grófocskám?
— Igen, a kötelesség hív kicsikém.
— Akkor kerlek badd itt emlékül — a pénz tárczádat.
— Nézze csak Kohn ur, azt a szép kis színésznőt, annak a fiatal embernek a karján. Csinos jelenség! És milyen értékes nyakéke van. Azt bizonyosan annak a fiatal embernek az ezer forintja bánja.
— Wie haiszt az ó vé! az e ny e m!
— Ford.: Henri.

A függetlenségi kör választmánya tegnap rendes ülést tartott. Elnök B. Nagy János távol levén az elnöki tisztét O. Vég János alelnök vette. Jegyzőkönyvi hitelesítés után Szalmári Károly jegyző előterjeszti az elnökség részéről, hogy a múlt választmányi határozatának, a Kossuth Lajoshoz intézett leveliküldése tárgyában, pontosan elég tételt szavaztak...

Görgy rehabilitációjához. A városunkban elő 1848/49-iki honvédek tiltakozása Görgy Arthur rehabilitációjára ellen impozáns módon nyilvánul. Az alig pár nap előtt megindult mozgalom eredménye az lett, hogy máig már 80 egyén, köztük városunk legtekintélyesebb polgárait irták alá a komáromi honvédegyület nyilatkozata alapján kiinduló iratot.

A felolv. kör bizottsága tegnapi gyűlésén a beérkezett ajánkozások fölött határozott, s egyelőre a november és december havi programot a következőképen állapította meg. November 6-án 1) Mltse. Gróf Degefeld József elnök megnyitja, 2) Görgey Kálmán: Városunk művelődéstörténeti múltja és jelene — November 13-án 1) Csik János ur: „Optimismus és pessimismus.” 2) Vértessy Arnold ur: „Patriarchális idők.” November 20-án: Dr. Védördi Victor ur: „A vegytani tünemények ezek jelentőségéről az emberi háztartásban” (kiérletekkel. November 27-én: 1) Kovács János ur: „A Dakwinizmusról.” 2) Kovács B. Gyula ur: „Karczolatok” December 4-én. 1) Tóth Béla ur: „Lakásokról.” 1) Gáspár Imre ur: „A szegény Emmy regéje.” December 11-én: 1) Dr. Poppo Alajos ur: „Böngész az egészségügy terén.” 2) Szombathy János ur: „Női befolyások a költészetre.” December 18-án: 1) Békéssy László ur: „A bakteriomokról kísérletek.”

Birtok árverése. Ma tartatik meg a csegei birtok árverése. Debreczen város szintén részt vesz az árverésben; a tanács e czélból kiküldötte Rab László gazdasági tanácsnokot, továbbá Polgári András és Jámber Ferenczet. A küldöttség 21,905 frt banatpénzt vitt magával. A birtok kiáltási ára 210 ezer frt s így Debreczen város az egész nagy birtokra fog árverezni.

Nagy részvét közt tettek sárba tegnapi délután Szikszay Imre ref. segédnőkhöz hideg tetemeit. A társadalom minden osztályából sereglettek oda a résztvevők. Ott volt az iskolaszék, tanítói kar s függetlenségi kör igen szépen képviselve. Lélekemelő gyönyörű imát mondott a háznál K. Tóth Kálmán lelkész; a dalárda pedig — Torday Gábor vezetése alatt — remek összhangban adta elő gyászdalait. Azután megindult a hosszú, nagy menet a czéglédűtcai temetőbe a hol a dalárda szép gyászdala után Tóth Lajos tanító igen tapintatlanul, valami régi írásból értekezést tartott a „nevelésről, illetőleg a tanításról, a mi épen semmi összefüggésben nem volt ezzel az alkalommal, a miért aztán általános bosszankodást méltán kellett. Könyveze távozt a résztvevő közönség a gyászos sirtól. A temetésen részt vettek: az elhaltak édes anyja és fivére is. Nyugodjanak békében a korán elhunyt ifju porai!

Honvéd tisztikarunk intelligenciájának dicséretére válik azon tény, hogy a felolvasó körbe tagjai közül 18-an iratokoztak be, élükön Andrásffy dandárparancsnok, gr. Csáky Kálmán ezredes, Becsei alezredes urakkal.

Bukás. Városunkat is érdekelné fogja azon váratlan hír, hogy Burger Ábrám nagyváradi, eddig nagy hitelnek örvendő zsidó kereskedő, ki uszoráskodásával néhai Lónyai Tivadar birtokait is megszerezte — e napokban fizetésekreptelen lett. Passzívja közel kétszáz ezer forint. Borzasztó sokakat berántott magával.

A közúti vaspálya folytatása feletti elmélkedésre, mely a „Debreczen” Ellenőr” szombati lapjában megjelent, czáfolatot küldött be hozzánk egy ellenkező nézetet valló polgártársunk, kinek véleménye szerint ugy a közérdek, mint a vállalkozó consortium finansziális előnyei is a mellett szólnak, hogy a nánási vasut indóházhoz a közúti vaspálya szárnyvonal a „nagytávány” utca z n d” keresztlé vezetések. — Részletesen körülírott indoklatlapunk szüktere nem engedi, hogy egész terjedelmében közlegyűkj, de azon elvnlé fogva: győ z z n d n i j o b b” adjuk előléveit több pontjában; ugyanis: 1) A nánási vasut indóházhoz a hat-

vanutca és nem a Széchenyi vagy más utca vezet, ez a legrövidebb és így a legolcsóbb összeköttetés. — 2) A termény és gyümölcs piacznak a hatvanutczán léte nem ok arra, hogy ott a szárnnyal ne vezettetessék; mert a közlekedést épen ott kell megkönnyíteni, előmozdítani, hol legnagyobb a forgalom; sőt inkább kívánatos tehát, hogy a hatvanutczán vitessék végig a vonal, mert a vásártért, vagy piacot mindenütt hozzáférhetővé kell tenni, s nem csupán egyoldalról. 3) A Széchenyi utca mellett bugzó ügybarát a vásártért és piacot oda helyezendők tartja, s míg a hatvanutczánál azt is nehezményül hozza fel, hogy ott most vásártér van, addig a Széchenyi utcánál ezen akadály előtte elenyészik, — holott a hatvan utca vége két akkora széles, mint a Széchenyi utca. — Oda lehetne tán szorítva a vásár, míg itt kényelmesen elfér. — 4) A Sz. utcának 57 házat elfoglaló lakossága, — uzzón az bármily foglalkozást — kevesebb a H. utca 77 házával; — s míg melléktüzája az egy „karcusú közön” kivül egyetlen egy sines, addig a hatvanutczára, a Kismester garai, csóka, zugó, csap, vendég és ezeknek, többi melléktüzái az egész hatvanutczai városrészt, sőt pétériának egyik oldalát is reggeltől estig mozgósítják a központ felé és vissza. — 5) A Sz. utcának, igaz hogy van egy szállodája, de a hatvanutczán — jól tudjuk, hogy kivált vásárok alkalmával — megannyi ház egy kis szálloda; s ezután még inkább az lesz. — A honvéd lakत्याn ép ugy nem esik a Sz. utcán, mint a hatvanutczán, vagy megfordítva; a kertekben kintlakókra csakugy volna értelme a vasutnak, ha az a Széchenyi és postakert közötti alleén is vezetne; egyébiránt a hatvan utca végén is ott van a zsidó, Tóczós, hatvanutczai, csige és vénkert, melyekbe bizonytal nagyobb közönség jár, mint a nagyobb nyári lakokba. — Mindezek azt bizonyítják, hogy ama ciklik beküldője lehet igen jó és pedig foglalkozásáról fogva a közúti vasut használatára inkább utalt lakója Széchenyi utczának, — vagy igen buzgó kint nyaralója a „zsidó-kert” nek — de semmi esetre sem lelkiismeretes öre az általános és közérdeknek, és nem pontos megfigyelője a térképi és helyi viszonyoknak.

Adóvégrehájtó, mint Krisztus Pilátus előtt. Er-Endréné történt, hogy Lánckzi kőbor szintársulata, a mely igen nagy pörtalásban részésült, hálából Munkácsi híres festményét is beakarta mutatni néma képletben. Csak hogy erre nem volt elég a 4 tagból álló társulat személyzete tehát az igazgató a közönségből, műkedvelőkkel egészítette ki a világhírű festmény alakjait Történészet Krisztus személyesítése, az ép ez időtájt a községen derekasan működő adóvégrehájtónak (kit a néphumor találon nevez „végrehájtó-nak”) jutott ki osztályrészl. — A képlet kitűnően sikerült, lesámítva azon kis trefás epizodot, midón a zsidókat személyesítő lakosok a „nem aképle”-ben „feleszté meg”-et kiáltották a Krisztust személyesítő adóvégrehájtóra!

Nyilatkozat. A „Debreczen” ez évi 211. számában „Végrehajtó és becsúsz” czim alatt megjelent közleményben egy végrehajtó és egy becsúsz által követett hivatali büntett, — közelebbről zsarolásról tétetik említés anélkül, hogy a végrehajtó és becsúsz megnevezetnének; a közleményből, a tárgyi tényálladékon kívül, csak annyi vehető ki, hogy nem adó, hanem bírósági végrehajtó, mint bírói kiküldöttről és bírósági hites becsúszról van szó. — Minthogy pedig hasonló hivatali állásu egyének Debreczenben többen is vannak, a gyanusítás, bárméltatlanul, ezek becsülete és saját reputátióik megőrzése czéljából sietünk a legerélyesebben tiltakozni a helyi sajtónak rövid idő alatt már ismételve tapasztalt azon eljárás ellen, mely más mértéket kíván használni a bir. végrehajtók, — mint más pályák férfaival szemben. — Azonban nem akarjuk hinni, hogy a hivatolt közleményben zsarolással vádolt végrehajtó neve irányatosan és csak azért nem közöltetik, hogy a többinek becsülete is sárba rántassék. Nem a mi hibánk, a törvényhozás tévedése, hogy az igazságszolgáltatás egyik fontos ágának, a végrehajtási jogcselekményeknek fogantatóit, kiknél hivatalos ténykedésük törvényszerű keresztülviteléhez a legtöbb esetben bírói kvalifikáció s magasabb jogképzettség szükséges, végrehajtó czimmel ruházták fel, mely czim a legtöbb esetben, az adóbehajtással megbízott, szintén törvényes végrehajtó közegek hasonló elnevezésével tévesen azonosítatik. Nem különben a törvényhozás, illetőleg az igazságsügyi kormányzat tevédeése továbbá az is, hogy a bir. végrehajtói állásra, nem ritkán, oly elemeket is felvesz s kinevez, kik e fontos hivatal kifogástalan betöltésére erkölcsi fogvatékuiknál fogva s a jogban való járatlanságuknál fogva nem képesek. Azonban, ha a sajtónak, mint a közérkölciség hivatott örenek feladata az erkölcstelen tevéket nyilvánosságra hozni, tegye azt a tettes megnevezésével, ahason állásu, becsületekre feltekeny egyének kompromittálása nélkül. A nevek e hallgatásával közölt, éppen e miatt sértő ciklik folytán kötelességünknek tartottuk az állítólagos hivatali büntett mibenitértől tudomást szerezni s most úr tudjuk, hogy az állítólagos büntett alanyai Sugár Gyula bir. végrehajtó és Katz Leopold, hites becsúsz. A tárgy kiderítése a fenytött törvényszék dolga. Debreczen, 1884. okt. 27. Tisztelettel V á r a d i Imre. T ö r ö k P é t e r.

Alovos. Gr. Degefeld József főispán a helybeli közkórház alorvosul dr. Horváth Kálmánt nevezte ki. Dr. Horváth állás november 1-én foglalja el.

A helybeli gazdász ifjuság szombaton

tartá szokásos ismerkedési esélyét a „Bika” vndéglő termében. A tanári kar s a 120-an felül levő halgatóság ezen összejövetele igen kedélyesen folyt le. A szellemes toasztok sorát Domokos igazgató ur nyújtotta meg. Údvözölven az ifjuságot, szükségének találja az ismerkedési estélyek tartását, nem tekintven azt csupán mulatozás ürügyül, miután az így nagy számu hallgatóság között az ismerkedés más módja csaknem lehetetlen. Kifejezést adott azon veszteségnek, mely Rottler és Török tanár urak távozásával az ifjuságot s tanári kart egyaránt érzékenyen sújtja. Pohárköszöntőt mondtak még: Békéssy, Dr. Védördy és Walter tanár urak, Kun Árpád és Szivér intézeti hallgatók. Dr. Pally Miklós ur az intézet orvosa szintén kedélyes toasztot tartott, kívánja, hogy rea mint az ifjuság orvosára minél kevesebb szűkség legyen. Végül Rottler ur a külső intézet igazgatója, s Török főördömoster ur — kik oly sok évig voltak az ifjuság szeretői és nagyrabecsült tanárai — vettek érzékeny szavakban búcsut az őket annyira szerető tanítványaiktól.

Színház. Szombaton f. hó 25-én „Rip van Wuike” került színe. Kiss Mihály a czim szerepben játékkal és énekével excallált; H a l m a y n e (Lisbeth és a szellem) ez estén nem volt disponálva, talán mert ez a szerep nem fekszik hangjában, talán mert azt ma emelte először, de ezüstös hangjának timbreje nem csegett a szokott bravourral, mindazonáltal az előadás végefele fölmelegedett s a levéláriát mély érzéssel és sok bensőséggel interpretálta, a 2-dik felvonás bordalát pedig sok csabább és tüzel adta elő. Nem hagyhatjuk szó nélkül helyes öltözkézet sz első felvonásban, mely eüött a többi Lisbethek itt nem helyén levő gazdag toiletteteitől; ragyogó costumejét, mint szellem, mely izléses és a mi fő igen diskret volt. A két gyermekszerepet a kis K r e c s á n y i Veron (Alice) és S o m o l i k G i z a (Adrien) játszottak és énekeltek s az apróságok igen kedvesek voltak. N e m e t h (Derrick), B o r á n d (Nick fogadós), N y i l a s s y (Van der Bill), H o r v á t h (Adrien tengerész) az előadás sikerét emelték, mely a szokott szabatosággal folyt le. Vasárnap f. hó 26-ikán „T ö t l e á n y” került színe telt ház előtt.

Az éj története. Az elmúlt éjjei csupán utcai kihágás miatt mintegy három czegényt tartóztatott le a rendőség. Az új bor!

Csonka Zsigmond fűszerkereskedő ur jöhíru üzletében (Szent-Anna utca) egy jó házból való, 13—14 éves tanuló azonnal felvétetik.

Felelős szerkesztő: Gáspár Imre. Kiadó: Kutasi Imre.

Nyújtuk a szerencsének jobbjukat! 500,000 márka. Főnyereményt ígér kedvező esetben a legújabb nagy pénzorsjáték, mely a magas kormány által jóváhagyott és biztosított. Eme újabb játék-tervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban 100,000 sorsjegyre között 50,000 nyereménynek kell bizton történni, ezek között vannak főnyeremények esetleges 500,000 r. márka illetőleg

Ezen nyereményekből az első osztályban 4000 sorsolatlik ki 157,000 M. összegben. Az 1. osztályu főnyeremény 50,000 M. és emelkedik a 2-nál 60,000 3-nál 70,000, 4-nél 80,000, az 5-nél 90,000, a 6-nál 100,000, a 7-nél pedig esetleg 500,000, illet. 300,000, és 200,000 Márkára. A nyereményhuzások tervszerűleg hivatalosan vannak megállapítva. A legközelebbi első oszt. az állam által kezelt nyereményhuzásra az árak következők: 1 egész eredeti sorsjegy csak 6 m. vagy 3,50 kr. e. 1 fél „ „ „ 3 m. „ 1,75 kr. e. 1 negyed „ „ „ 1 1/2 m. „ 90 kr. e. Mindennemű megbízások, a pénz beküldése, postautoni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a leggodosabban teljesítettnek, mindenki az állam czimzérével ellátott eredeti sorsjegyet tölnék saját kezébe kapja. A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltetnek, melyekből egy nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megláthatók és minden huzás után érdekelteinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos huzási listajmotot. Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bérmentve és készek vagyunk nem tetszés esetén a sorsjegyet az összegnek visszafizetése mellett huzás előtt visszavenni. A nyeremények kifizetése tervszerűen pontosan s az állam jóllálása mellett történnek. Csoportozatunk mindig a szerencse kedgyeltje volt és érdekelteinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizettünk ki, többek között 250,000, 100,000, 80,000 60,000 stb. márkával. Egy ily, a legszólibab alapokra tekintett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legteljesebb részvétre lehet bizton számítani s ez óránál fogva kérnök, a megrendeléseket minél előbb, de mindenesetre f. é. október hó 31-ig hozzánk juttatni. KAUFMANN és SIMON bank- és váltó-üzlete Hamburgban. Utóirat. Ezennel köszönetünket nyilvánítjuk az eddig megajándékozott bizalomért, s midőn eme újabb sorsjáték kezdetével a részvétre felhívnök, ezentul is igyekezni fogunk, állandó pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által igen tisztelt érdekelteink teljes megelégedését kiérdemlenni. A fentebiek.

„kék csillag“-hoz Debreczenben

főttér Biedermann-ház, a volt NAGY AMÁLIA üzlethelyiségében. Ajánljuk a nagyérdemű közönség beoszes figyelmébe a téli időnyre

legolcsóbb bevásárlási forrás

mindenfélé ruhaszövetekbe, ternokba, flanelokba, jó mosó barchetekbe, női férfi trico alsó ingek, reklík és harisnyákba, valamint feltűnő olcsó árak mellett mindenféle bélesneműket férfi és női szabók részére.

Kiadóhivatal: Budapest, V. Nádor-utca 7. sz.

Előfizetési árak
a „Pesti Hírlap“-ra:

Évi 11 ft. — kr.
Félévi 7 ft. — kr.
Háromhavi 4 ft. — kr.
Három hónapig 4 ft. — kr.
Három hónapig 4 ft. — kr.

PESTI HIRLAP

Minden nap,

LEGOLCSÓBB LEGJOBB, LEGLETERJEBB MAGYAR

POLITIKAI NAPILAP

az ünnepek és vasárnapok
kivéve napokon is,
2-2 íven.

Mutatványszámok kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.

Van szerencsém a n. é. közönség beoszes tudomására juttatni, miszerint
raktáram tulterheltségénél fogva

az őszi és téli női ruha-kelméket,

u. m. flanel, posztó, ladeu, cheviott, tiszta gyapju, virágos divat-szövetek, fekete és színes ternok, valamint

az összes selyem és atlasz kelméket gyári áron,

de azok egy részét gyári áron alul is kiárulom.

NAGY RAKTÁRU

KÉSZ NŐI és GYERMEK-FELÖLTŐK,

bundák, karmantyuk és eső-köpenygeket pedig a jelen viszonyokhoz mért

olcsó árakon

a n. é. közönség rendelkezésére bocsájtom.

R U H Á K A T,

mérték szerint budapesti műhelyemben legrövidebb idő alatt, a legujabb divat szerint olcsó áron készítették.

ROTT L.

Debreczen, takarékpénztári épület.

SIRKOSZORUK.

A halottak estéjének

közeledtével a kedves halottairól megemlékező közönségnek szíves figyelmébe ajánlom az üzletemben levő

nagy választékát,
melyek szebbnél szebb
MŰVIRÁGBÓL és ÉLŐ-
VIRÁGBÓL vannak ké-
szítve, 50 krtól feljebb

Együttal élő
virágbokré-
táim
csinnal és izléssel ki-
állítva szintén
ajánlom.

Nagy Amália.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

PIRSZÉN

(Coaks).

ugyszinte köszönet fűtésre és
kovácsok részére, legjobb mi-
nőségben, házhoz is szállítva,
ajánl jutányos áron

a légszuszogó igazgatósága.

Megrendeléseket részünkre
elfogad Kondor Lajos ur
csegléd-utczán.

Izsákossgát minden stádiumban meg-
szűn et 10 évi redlis és
lelkismeretes gyakorlat után, — előleges
tudomás nélkül is és kezesség mellett!

Konetzky Tivadar, Berlin, Brun-
nenstrasse 53
A radikál-gyógymódok feltalálója s az
iszákossgában szenvedők specializistája. Hi-
vatalos n hitelesített köszönő iratok, melyek
az én felülmúlhatlan szeremnek hatását az
utánzókéval elentébben bizonyítják: ingyen
küldetnek.

Álappított 1847. Bécsben és Budapesten 1861 óta.

Hoff János féle maláta kivonatu egész-
ségl sör egy üveg 60 kr.

Hoff J.-féle összpontosított maláta-kivo-
nat egy üveg 1 frt 12 kr, kis üveg 70 kr.

Hoff J. féle maláta kivonatu melliczukorka
á 60, 30, 15 és 10 kr. Csak kék zac-
kóban valódi.

Hoff J.-féle maláta egészségi csokoládé,
fél kilóként I. 2 frt 40. II. 1 frt 60 kr.
negyed kilóként. I. 1 frt 30. II. 90 kr.

**Mell-gyöngeség, és elgyöngülés,
hurutos bántalmak,
verszegénység és emésztési bajok ellen!**

T. cz. Hoff János urnak,

a maláta készítmények feltalálója és készítője, cs. kir. udvari szállító a legtöbb
fejedelmeknek Európában, Bécsben I. Graban, Brennerstrasse 8.

Budapest, 10 üveg a kegyed Hoff J.-fél maláta-kivonatu egészségi ser hasz-
nálatá után leányom a betegsége által evisztett erejét nemcsak föltételeesen vi-sza
nyerte, hanem köhögése is javult. Ennek folytán kérek további tíz üveget.

Ezen maláta-kivonatu egészségi sert minden szenvedőnek, mint a legjobb
gyógyélelmi szert a legmelegebben tudom ajánlani.

Mikula Ignác
kávés a soroksári kertben.

T. cz. **Bornemisza** Lipót báró urnak Kolozsvárt 28 üveget az ön kitűnő
Hoff János-féle maláta kivonatu egészségi söréből rögtön vasuton elküldeni kérem.
Bécs, 1884. május 5.

Gr. Teleki Károly.

Ő felsége a dán király hadsegéde által tudatta a gyarost, Hoff János urat,
hogy ő az ő maláta-kivonatu értékét igen nagyra becsüli. Örömmel — így hangzik a
királyi nyilatkozat — vettem észre a Hoff-féle maláta-kivonatu gyógyhatását ugy ná-
lam, mint királyi házam több tagjainál.

Főraktár: Debreczenben: Csanak József, Rickl J. Z., Varga Lajos
üzletében. Nyiregyháza: Korányi gyógyszerész. Egerben: Kalin-
er L. Buzath L. a misrikordianus gyógytárba. Miskolcson: Dr. Szabó József
gyógysz. Mahr Károly. Nagyváradon: Hermgh S. Molnár L. gyógyszer.
Jankó Antal, Kiss S., Szatmáron: Jakó Mihálynál.

60 magas kitüntetés.

Előfizetési árak:
Évi 11 ft. — kr.
Félévi 7 ft. — kr.
Háromhavi 4 ft. — kr.
Három hónapig 4 ft. — kr.

Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény öngyár, Feeny-
haz közzététel, a szerkesztőségbe
bérmentve küldendő.

Külföldi helyben
T. B. M. G. I. L. A. J. O. N. és I. G.
O. S. A. T. H. Y. K. E. Z. O. L. Y. könyv-
kereskedésben és a kiadóhiva-
latban KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában s a postahivatalok
nál.

Pár szó a költség

(Cs.) Szapáry gróf ne-
csinálni, hanem az egysen-
gal, a budget keretében
tani. Ezen kiállításba hely-
lir bir minket arra, egy-
hozni a tegnapi lapunkban
zatról, melyet most nyuj-
gróf az országháznak és
képezi a delegációk tárgyal-
ki a politikát a legna-
mel kíséri — a politikus
egyes tételből nem vehet
kellő tudni valót és pedig
a lelke, ha hallja, hogy
adók. Ennél fogva magától
öt érdeklí tán legjobban
hogy ezen ígret valóslása-
zatból nem látszik valósló
az előirányzat csak állítólag
vételeket és kiadásokat, és
líóval kedvezőbb, a mennyi
e hirnevessé váltott szó, e
lett. Ha tényleg megtakarít-
liót és ha az csak keves-
volna, szép haladás lenne
tendőre. És ezt mind a
okozta volna?

Lássuk elébb, hogy
eme 9 millió megtakarítás-
előirányzatnak az 1883-ik é-
gáltak alapulvól, de itt mi-
tűnik, hogy épen ebben az
mésünk volt és a kivitel is
emelkedett! Vajjon mennyi
mitásból, ha az 1885-ik év-
zöje lenne 1883-tól? Itt va-
állandó hadsereg költségreté-
resebb, mint a mult évi; a
látszik ugyan, de ha ezt is ug-
hogy kell, beláthatjuk, me-
vehető az egész előirány-
Ugyanis a hadsereg eltartás-
annyiba az idén, mivel hogy
mennyivel olcsóbb. A magya-
évben buzájáért csaknem 11
most alig kap 8 frtot s ez
lás a pénzügyminis-
irányzataiban nyo-
mellőztetik.

A hajóhad 1.300.000
követel az idén, daczára, ho-
tok alig multak el. Hát 188
kifussa egy kis háborujátékre
ban fekvő hadsereg 800.000
sebbe fog nekünk kerülni,
évben, és harmadfél millió
1883 ellen.

Ez is első perczen
mintha megtakarítás volna,
kintve, csak kislól, hogy edd-
temérdek és mégis kevés
adtunk ki a felemlített czé-
lett volna, vagy s z a b a d l

A befizetett rente-con-
hoz a hazai pénztárba —
nak kamatmegtakarítás címé-
Es miáltal lettek elérve
karítások, melyek, ismételt-
nyok, csak sajnos felmutatók
zarolt összegekről? Tudjuk,
hogy az államjavak mind ela-
erősztések eszközöltettek,
nem folytatandók, azok tulcsi
Az országra már oly terhe-
karakat már rég elviselhetlene
Szapáry gróf új adókat nem
azt hiszzük, hogy már rájött
rint már nem lehet több-
de hogy ezt azért teszi, me-
ság utján behozhatja a sz-
megint csak arra hozza gon-
ket, hogy eddig annyi adót fi-
kiteljen erre meg arra, t. i. a
irányzatra, most itt meg ott
nak ennyit meg ennyit, enné-
sák meg a mi adónknál! U-
het! A deficit kevesebb u-